

Secolul XXI-spre o civilizație spiritualizată sau războinică?

Motto: „Armele spiritului sunt cel puțin egale, în multe cazuri însă chiar superioare armelor războiului”. (Mihai Eminescu, 13 mai 1877)

Îngrijorat ca fiecare pământean în legătură cu evoluția extrem de tensionată la nivel internațional când, după o perioadă de conflicte militare regionale sau locale rezolvate mai mult sau mai puțin prin soluții politice, iată că pășind în deceniul trei al secolului XXI, asistăm la războaie locale ce tind să se transforme într-un incendiu devastator care va cuprinde întreaga planetă. Amenințările tot mai frecvente din partea deținătorilor de arsenal nuclear că într-o situație limită vor folosi lovituri nucleare, ne reîntoarce în timp la epoca anilor șaiszeci când omenirea trăia sub spectrul unui război nuclear declanșat de cele două superputeri: SUA și URSS.

Japonia

trăise pe viu coșmarul nuclear soldat cu efecte devastatoare pe termen mediu și lung asupra oamenilor, infrastructurii și mediului înconjurător. Astăzi statele emergente, simțind aceste pericole din partea marilor puteri nucleare, se străduiesc să aloce sume impresionante din bugetele naționale pentru dotarea cu arme de ultimă generație prevăzute cu IA, pentru a fi în „rândul lumii civilizate” și a-și realiza unele aspirații revizioniste în fața vecinilor mai slabi. Această „pandemie” a acaparării și devorării celor mai slabi, tinde să devină globală și să se transforme într-un canibalism politico-economic și militar ce va schimba comportamentul popoarelor și modul de guvernare în viitoarele decenii. Poate că acest lucru a fost bine gândit și planificat în laboratoarele oculte globaliste, ceea ce ne duce cu gândul la obiectivele stabilite cu ocazia înființării societății secrete Iluminati (1776) de către iezuitul, Adam Weishaupt ce se refereau la: „schimbarea radicală a lumii prin distrugerea regimurilor monarhice care se opuneau progresului societății și gândirii. Revoluția franceză și întemeierea SUA au fost rezultatele strategiei lor.

După părerea lor, oamenii prin natura lor sunt proști, ignoranți și predispuși la violență, deci lumea trebuie guvernată de către o elită... Contrar altor organizații de Stăpâni ai Lumii, Iluminati nu sunt doar „un club de reflecție” sau o „rețea globală de influență”, ci este o organizație cu specific esoteric sau ocult” (Pierre Taguieff, Iluminati, Ed. RAO, 2008). Conceptul de Noua Ordine Mondială (NOM) a fost lansat de președintele american, George Bush senior, și avea drept obiectiv subjugarea globală a umanității folosindu-se pentru aceasta de toate pârghiile oferite de globalizare, inclusiv de o rețea globală de servicii de informații conduse de personaje loiale, membri ai diverselor ordine masonice sau grupuri elitiste ale oculte internaționale. Alex Jones în „End game” aduce unele precizări care și-au dovedit veridicitatea prin evoluțiile geopolitice, geoeconomice și geostrategice la

nivel global din ultimele decenii.

Dar să dăm cuvântul autorului: Băncile au finanțat războaie și tot ele au fost beneficiare prin creditarea industriilor de armament și echipament militar, dar și reconstrucția țărilor și economiilor post-conflict. Această pseudocriză financiară este o enormă escrocherie bancară globală, o punere în genunchi a popoarelor lumii de către elita financiar-bancară globală. Afirmatia baronului Nathan Mazer Rotchild, care deține controlul monedei engleze și americane, iar fratele său James controlează finanțele Franței și Europei este concludentă: Nu mă îngrijorează să știu ce marionetă este plasată pe tronul Angliei pentru a conduce Imperiul unde soarele nu apune niciodată. Omul care controlează Imperiul Britanic este cel care controlează moneda britanică, și acela sunt eu. Cu controlul monedei vine și controlul presei. Familiile Rotchild și Rockefeller s-au îmbogățit de pe urma revoluțiilor și războaielor pe care ei le-au declanșat și sponsorizat.

Ei au creat Euro pentru ei și tot ei au declanșat războiul monedelor între SUA-UE; SUA-China, dar tot ei au lansat încă din 1980 proiectul de realizare a Statelor Unite EURO-Atlantice. Această organizație și cele care gravitează în jurul ei (CFR, Bnai-Brith, Cavalerii de Malta, Bilderberg), hotărăsc cine să fie șefi de stat sau de guvern în SUA și Europa, cât și șefii serviciilor de informații și organismelor judiciare, voința electoratului fiind ocultată prin diverse manevre de culise, diversiuni, intoxicații prin mass-media, presiuni economico-financiare etc. Deci, Noua Ordine Mondială plănuită de Iluminati nu poate fi realizată decât prin declanșarea de conflicte și războaie locale și regionale care secătuesc economiile și finanțele beligeranților, sărăcesc popoarele, adâncesc inegalitățile sociale, economice, culturale și religioase, pregătind condițiile declanșării unui război global care să reducă populația planetei, să crească îndatorarea publică la bănci să se redistribuie între învingători resursele și bogăția învinșilor.

Totul este bine gândit și planificat, iar actorii bine selecționați și instruiți din rândul „cozilor de topor” care sunt interesate mai mult de „calificativele de bună purtare” date de stăpânii lor: Banca Mondială, FMI, Fondurile de Investiții, Băncile Private etc, decât de grija față de problemele grave care apasă tot mai greu asupra majorității populației, inclusiv din SUA și Europa, care sunt ajunse în pragul sărăciei și disperării. Să nu mai vorbim de situația dramatică a popoarelor din Africa, America Latină, Asia și Orientul Mijlociu Extins.

Această atitudine, poate și trebuie tratată ca atac direct la adresa siguranței naționale, subminarea economiilor naționale, abuz de încredere și de putere în dauna interesului public, cei vinovați ar trebui să fie trași la răspundere, mai devreme sau mai târziu. După cum evoluează lucrurile, observăm că Planul Iluminati este actual și se extinde rapid la întreaga economie a Europei în contextul războaielor din Ucraina și Palestina, concretizat prin exercitarea de presiuni pentru reformarea întregului sistem politic, economic și financiar, urmărindu-se instaurarea unei noi ordini monetare mondiale (N.O.M.M.), menținând în continuare războiul monedelor, Europa fiind înghesuită de presiunile SUA și China. În lucrarea «Despre criza - fără mânie și cu discernământ», Napoleon Pop, Valeriu Ioan Franc și Amalia Fugaru, reputați experți în domeniul economiei și finanțelor internaționale, se atrăgea atenția că: „Pe fondul crizei economice care se suprapune pe criza de încredere în modul de guvernare accentuează riscul incitării naționalismului, în general și a celui economic în special, care se transformă într-un protecționism comercial care devine malign.

Creșterea naționalismului atacă, de regulă capacitatea guvernelor de a păstra ordinea publică internă, iar deturnarea unor resurse suplimentare le slăbește capacitatea de apărare externă. În aceste condiții cresc vulnerabilitățile în a face față obligațiilor de securitate bilaterale sau în cadrul alianțelor, ceea ce afectează în final echilibrele geostrategice regionale și pe cele globale”. „Sfidările globalizării la adresa statelor-națiune, pot fi considerate riscuri potențiale la securitatea națională, canalul economic de transmitere a acestora devenind extrem de activ ca urmare a puternicelor interdependențe între economiile statelor, consolidate fie natural, fie normativ prin regulile unor

organizații economice cu vocație planetară (GATT-1949. Organizația Mondială a Comerțului, OCEDE) și a proceselor de integrare economică începând cu zonele de comerț liber și terminând cu uniunea economică și monetară” (lucrare citată mai sus).

După cum observăm, după pandemia de covid-19 care a generat o criză sanitară la nivel internațional soldată cu o nouă criză economico-financiară și de încredere în etica și morala propovăduite de elitele globaliste care conduc instituțiile suprastatale europene și naționale, a urmat o nouă surpriză geostrategică pentru Europa și anume invazia militară rusă în Ucraina, care s-a transformat într-un război nimicitor care a contribuit la o nouă fracturare a coeziunii în interiorul UE cu privire la modalitățile de reacție față de agresiunea rusă și la provocările generate de exodul masiv de populație spre Europa și în privința ajutorului financiar și militar ce trebuia acordat guvernului ucrainean. Astfel că UE s-a aflat într-o situație jenantă constatând că fără umbrela de securitate americană și a NATO, este vulnerabilă în fața unei posibile escaladări a conflictului.

Deja s-au scurs doi ani de război în care deciziile la nivelul NATO și UE în privința pregătirii din punct de vedere militar și economic s-au dovedit de multe ori ezitante sau chiar contradictorii, unele măsuri de sprijinire a exporturilor de cereale și produse agroalimentare din Ucraina au determinat revolte violente de stradă din partea fermierilor europeni, inclusiv din România, care nici până în prezent nu au fost în totalitate soluționate. Reînarmarea Europei, lipsa unei viziuni a Politicii Externe de Securitate și Apărare, în afara declarațiilor pompoase ale președintelui francez și ale cancelarului german, care sugerează intrarea în conflict direct cu Rusia, și ajutoarele promise din partea țărilor nordice, nu avem nimic semnificativ care să demonstreze forța UE în situații de conflicte militare pe teritoriul continentului. În plus, cheltuielile de înarmare au pus o nouă povară pe bugetul comunitar și pe cele naționale, determinând creșterea gradului de îndatorare, sărăcirea unor categorii sociale tot mai largi de persoane, creșterea inflației și a cheltuielilor zilnice pentru supraviețuire.

Pe acest fond de instabilitate economică și amenințare de intrare într-un război cu Rusia, Europa este bântuită de fantomele neofascismului, antisionismului, antiamericanismului și mișcărilor extremiste de stânga și de dreapta care se vor afirma deschis și tot mai violent în perioada următoare, cazul atentatului asupra premierului slovac Fico reprezentând un semnal de alarmă îngrijorător.

La această stare de lucruri s-a ajuns și datorită următorilor factori care au vulnerabilizat UE și anume:

- fragilitatea democrației în unele state;
- adâncirea inegalităților în interiorul economiilor dezvoltate;
- tendința tot mai accentuată de revizuire a istoriei și implicit de reevaluare a naționalismului, fascismului și regimurilor autoritare;
- criza de identitate a Europei;
- scăderea credibilității și influenței Bisericii Creștine și îndeosebi a catolicismului;
- lipsa de transparență a instituțiilor supranaționale în cheltuirea banului public și în luarea deciziilor care preocupă viața de zi cu zi a cetățeanului european;
- criza morală a politicienilor și slăbirea puterii euro în fața dolarului și altor devize.

Al Treilea Război Mondial bate la ușă, ori vom evolua spre o civilizație spiritualizată?

Al Treilea Război Mondial va fi bazat pe divergențele de opinii pe care Iluminati le-a creat între sioniști și popoarele arabe. S-ar avea în vedere extinderea conflictului la scară mondială. O parte a celui de al Treilea Război Mondial ar consta în confruntarea nihilistilor cu ateii, pentru a provoca o răsturnare a ordinii sociale în Europa și în lume, care ar vedea ziua după confruntări de o brutalitate și o bestialitate nemaivăzute. Din haos, Iluminati vor crea Noua Ordine Mondială. A cuceri, domina, controla, iată programul cu apartenență politică al Iluminati. Dar puterea despre care e vorba aici nu este doar politică și militară, tehnologică, ci și financiară, mediatică, tinzând să devină putere asupra lumii întregi.

Conspirația mondială a Iluminati are drept scop distrugerea tuturor guvernelor și religiilor existente în prezent. (William Guy, *Preuve d'une conspiration contre toutes les religions et tous les gouvernement*, 1958) Referindu-ne acum la viitorul Europei, în contextul ultimelor declarații belicoase și fără acoperire logistică ale președintelui Macron și ale altor lideri europeni în legătură cu implicarea mai activă și în teren cu instructori și luptători combatanți pe frontul ucrainean pentru a se alătura armatei ucrainene decimată de doi ani de război devastator, îndepărtează speranța că în următoarele decenii bătrânul continent va reuși să construiască o civilizație spiritualizată, ci mai degrabă se pregătește pentru o posibilă confruntare militară majoră cu Rusia, deci pe înarmare și război.

În lucrarea lui Robert Kagan, *Puissance americaine, faiblesse europeenne*, găsim răspunsul la această dilemă, autorul subliniază că: În arena internațională, americanii pun accentul pe forță, europenii pe drepturile omului, despre această dilemă, autorul subliniind că: cele două țărături ale Atlanticului nu mai împărtășesc aceeași cultură strategică. În arena internațională, americanii pun accent pe forță, europenii pe drepturile omului, dreptul popoarelor, diplomație și compromis. America este Marte, iar Europa, Venus. Europa a devenit pacifistă de când și-a pierdut poziția centrală care în mod tradițional îi aparținea, în probleme mondiale, America este unilateralistă deoarece nu are adversar. Cu alte cuvinte, virtutea Europei nu este decât slăbiciunea ei.

Pentru a înțelege mai bine atitudinea administrațiilor americane, să dăm cuvântul, fostului secretar al apărării, Donald Rumsfeld, care vorbea cu dispreț despre „vechea Europă care nu dispune de mijloacele necesare de a-și exprima pe scena mondială, ambițiile sale și că noile state abia eliberate de sub tutela sovietică nu doresc altceva decât să obțină protecția americană, neavând încredere în forța instituțiilor europene”. Fostul ambasador al Israelului la Paris, Elie Bernavi (născut la București), în cartea sa „L'Europe frigide” aduce alte explicații privind starea în care se află continentul european, astăzi la o nouă cruce a destinului său. „Atitudinea pacifistă a Europei are rădăcini în propria istorie, fiind dezgustată de războaiele care au răvășit bătrânul continent (și adaug eu între frați creștini) de aici și preferința pentru adoptarea unor soluții diplomatice negociate și de compromis. În fața unei puteri americane fără echivalent în istorie și a cărei superiorități militare care este unul din elementele componente, Europa nu există ca rival potențial”.

Cu toată convingerea bazată pe informații bine documentate, fără teamă de a greși, afirm că, situația la nivel global tinde să devină tot mai apăsătoare și explozivă, simțindu-se în aer miros de praf de pușcă. Contextul actual seamănă izbitor cu perioada 1938-1939, când sistemul relațiilor internaționale era pus în discuție de marile puteri economice și militare emergente: SUA, Germania, Japonia, URSS, care își făceau planuri pentru redistribuirea coloniilor franceze, britanice, olandeze, iar URSS lucra cu motoarele din plin să răspândească socialismul la nivel planetar, folosindu-se de Comintern și mișcările de stânga ce se întindeau ca pata de ulei pe harta geopolitică și geostrategică a lumii. Era momentul în care se realizau alianțe cu geometrie variabilă, de multe ori cu interese și agende secrete, caracterizate de Joe Stalin (cum îl numea președintele Roosevelt) ca fiind alianțe de conjunctură fiecare partener plănuiind cum să-și păcălească partenerul cu zâmbetul pe buze.

Cinismul și aroganța conducătorilor vremii se regăsește și azi în comportamentul și modul de

gândire al liderilor lumii atât din zona Occidentului democratic, dar și al celor din Asia autocrată, ceea ce induce o stare de neîncredere în relațiile dintre state în seriozitatea și durabilitatea angajamentelor asumate . Paul Valery, în lucrarea *Regard sur le monde actuel* (La liberté d'esprit, 16 martie 2017) scria cu amărăciune că: „Atunci ca și acum, omenirea și îndeosebi Europa aveau același sentiment de iminență al speranței și al amenințărilor, neliniștea în fața posibilității altor războaie cu forme necunoscute de la întoarcerea la vechi forme de fanatism religios, de naționalism și rasism.

Este cea mai mare nesiguranță în privința frontierelor însele, a frontierelor politice, a frontierelor sale spirituale”. Dacă la aceste îngrijorări mai adăugăm și forța de atracție a Islamului la nivel planetar care se consideră ca fiind ultima „redută” în fața Noii Ordini Mondiale, de aceea Iluminati și-au stabilit drept țintă declanșarea celui de al Treilea Război Mondial în Orientul Mijlociu, prin distrugerea musulmanilor care se opun spiritului materialist, mercantil al N.O.M., exceptând statele arabo-musulmane bogate (Emiratele din Golful Persic care manifestă o atitudine de reconciliere cu Israel), avem în fața ochilor un tablou panoramic complet.

Pierre Hilal, într-un interviu purtând titlul simbolic „Islam - derriere rempart contre N.O.M.”, sublinia că: „Islamul este o amenințare pentru Biserica Catolică, pentru industria de pe Wall Street și City, de aceea trebuie distrus întrucât, alături de Biserica Ortodoxă mai dă o speranță în credință supranaturalului. Europa pare a fi islamizată în următoarele decenii”. Majoritatea politicianilor europeni au o dulce ignoranță în ceea ce privește Islamul și își propun să transforme continentul european într-o superpiață a religiilor fără să conștientizeze că Islamul nu este numai o religie, ci confundând temporalul cu spiritualul, el impune un drept. De aceea s-a compus Cartea Verde (2000) care este un mijloc strategic al Comisiei de la Bruxelles. De fapt „Strategia UE” este o punere în practică a Planului Kalergi care își propune să transforme Europa într-un tărâm al unor populații metise rezultate din căsătoriile cu migranții veniți din sudul Mediteranei și Africa de Nord, pentru a compensa prăbușirea demografică a Europei.

Pe un alt plan, situația catolicilor din țările musulmane a devenit tot mai dramatică în ultima perioadă, ceea ce a determinat ca serviciile secrete ale Vaticanului și îndeosebi iezuiții, să stabilească drept obiectiv,

provocarea pe care Islamul o reprezintă pentru viitorul Bisericii Catolice în Orient, dar și într-o Europă amenințată pe de o parte de laicizare, iar pe de altă parte de islamizare. Dar ce îngrijorează europenii, este poziția exprimată de Forumul Islamic al Europei (IFE) care crede în jihad, în legea sharia și își propune să facă din „Marea Britanie și Europa un stat islamic”.

Strategia acestui organism este de a-și plasa în posturi din administrația centrală și locală oameni de încredere, inclusiv prin penetrarea partidelor politice occidentale. Dacă se va declanșa acum al Treilea Război Mondial, sau nu, îmi exprim convingerea că, deocamdată forțele își etalează panoplia militară, se fac evaluări și simulări, dar nu se va declanșa nici un război indiferent de evoluțiile conflictelor militare din Ucraina, Orientul Mijlociu (Gaza), nici în Taiwan, însă se va menține această amenințare, inclusiv cea nucleară, pentru a prospera băncile care acordă împrumuturi pentru înarmare și bineînțeles corporațiile din domeniul producției de armament și echipamente militare, care controlează cu abilitate politicile guvernamentale din occident și nu numai.

Ce este surprinzător și ridică unele semne de mirare, este atitudinea popoarelor care nu reacționează ca în perioada războiului din Vietnam, Indochina, prin ample manifestații de stradă antirăzboi și pentru pace. Îmi răsună și acum în minte sloganurile mitingurilor din perioada regimului ceaușist: «Dezarmare-Pace; Ceaușescu - Pace; Ceaușescu campion al Păcii» etc. În schimb startul l-a luat Premierul ungar Orban, care a organizat recent un mare miting împotriva războiului și pentru pace, iar în discursul său s-a pronunțat ferm împotriva NATO și UE care ar împinge popoarele europene într-un război direct cu Rusia, subliniind că popoarele și nu Europa vor hotărî în privința războiului și a păcii. Sunt încrezător că, toate aceste surse de îngrijorare și de potențiale escaladări a conflictelor menționate, își vor găsi soluționarea prin negocieri diplomatice și aranjamente geostrategice și geoeconomice, interdependențele economiilor la nivel global, vor duce și la răspunsuri globale la aceste probleme, rolul băncilor și fondurilor de capital și investiții vor fi în măsură să influențeze evoluțiile politice și militare într-un sens sau altul.

Summit-ul de pace pentru Ucraina organizat în Elveția la presiunea președintelui Zelensky risca să fie un eveniment nerelevant în absența Rusiei, Chinei și președintelui Biden, fiind doar un nou exercițiu de imagine pentru președintele ucrainean care va poza într-un luptător pentru pacea Europei, ceea ce i-ar putea aduce o nominalizare pentru Premiul Nobel și o ieșire din peisaj cât mai demnă. Indiferent de situație, Europa va fi tot mai dependentă de SUA și NATO, diferențele de viziuni privind viitorul continentului dintre globaliști și suveraniști, vor eroda și mai mult locul și rolul Europei în relațiile internaționale.

În concluzie, cred că este momentul ca după alegerile europarlamentare, parlamentare și în unele state europene, prezidențiale, noii lideri europeni să-și găsească timp pentru o analiză profundă a modului de funcționare a instituțiilor europene operându-se reforme instituționale care să elimine birocrăția, parazitismul, incompetența și corupția care erodează încrederea cetățenilor în modelul de guvernare actual, care s-a dovedit vulnerabil în fața noilor provocări de securitate, dar și în fața revoluției noilor tehnologii ale cunoașterii și inteligenței artificiale (IA) care modelează civilizația post-umană în viitoarele decenii.

Cred, că a venit timpul ca Europa să-și regăsească identitatea și demnitatea în relațiile internaționale, încercând să-și recapete suveranitatea luării deciziilor în fața SUA și Chinei care pun presiuni constante pentru a o menține în zona lor de influență și dependență. În acest context, așteptăm ca România să-și regăsească direcția și sensul, într-o lume aflată într-un proces de reșezare geopolitică, geoeconomică și geostrategică, unde alianțele se creează pentru interese de etapă care au o durată limitată. Cred că, prin educație, inovație, patriotism, muncă temeinică și creativitate, tânăra generație își va asuma răspunderea pentru reconstruirea încrederii și unității românilor în viitorul binemeritat al acestui popor care a reprezentat o adevărată resursă de talente și genii ce și-a pus amprenta asupra evoluției progresului tehnic și spiritual al Europei!

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*